

Étant cosa difícil contenter les
idees incoherents i fins contra-
dictories del meu article del
títolats "~~Sobre~~ La nostra misè-
ria" signats pel Sr. Argelles,
des de mon deure per les següents
afirmacions en les quals es
fonamenta el meu criteri glo-
rat en el meu article publicat
en "El Ven" del dia

La bellesa consisteix en ^{la res-}
~~la~~ plenitud de una unitat armònica.

Obra gran i obra pica no signi-
fica res ⁿⁱ manca ~~de~~ perfecció i
integritat i ~~de~~ la esplendor del or-
dre.

^{bell}) No es medeix el valor de la cosa
per la seva grandària: és infinitament
més bell un rimple moral de Bach

de setze compusos que una milonina
ja admet de un compositor
saini en la forma, però de inspira-
ció no s'extinguda.

Seure espontaneïtat en l'acte
creador del artista no surseix be-
clesa. El ver cant popular és
un model de obra bella per em-
creat en la espontaneïtat més
pura. És per aquesta raó que l'èdici-
ó l'apill més subtil de l'òni-
ma de un poble.

De la transposició de una cançó en
l'ànima de un artista ve pot surtir
una recreació radiant de nova
bellesa. Una simple armonització
pot resultar una genial i subtil
interpretació individual esplendent
~~de nova bellesa de nova modalitat.~~ ^{Exem}
~~na glòria feta per un ver artista~~
ple: la cançó de St. Ramon d'En Morera. Una
~~interpretació~~ glòria que matitzi la cançó

transformant la en varies formes
accidentals pot atenyer la més
alta eficacia de obra bella i origi-
nal. Exemple: "El Noi de la Mare",
d'En Nicolau.

El nostre repertori modern de can-
çons populars armonitzades o gloriades té
un valor intrínsec de obra bella
i original. Està aquest gènere,
encara, en punt albit de producció
estètica i per lo tant és un disbarat
el recomanar-ne l'abandó menysmen-
ant lo, quan la nostra tradició ar-
tística musical és quasi vintulada
i quan la nostra catalanitat està
àvida de plena i definitiva renai-
sença.

L'ocupar la cançó nostra com ger-
men de obra ~~bella~~ artística no ha influït
pro: ni molt en destorbar la creixença
de obres importants en descuratllament
i de ample factura, molt al contrari, lo que

4

Temim de verament gran i bell
ho deuen, ^{quasi tot} la nova virginal de
la cançó nostra.

Es falsa l'afirmació del artican-
lista de que jo vull limitar la pro-
ducció dels nostres bons compo-
sitors al art minimal de dimen-
sions. Mai he pensat tal cosa, ni
ho dit, ni demostrat de cap ma-
nera. En el meu article deia ben
clarament que qui tingui prou
~~força als~~ força voli als esters,
per ~~seu~~ ^{seus} camps i modes, per
robre el nuvol. En ma actua-
ció artística, si he donat proves
de estimar la cançó ingènua,
prou ^{ni he} avançat i amb fatiga
en per conèixer còcs models
en grandesa i sublimitat. No cal
el menyspreu de lo humil per a
admirar lo verament grandios.

Puntualitzant

Essent cosa difícil contestar les idees incoherents i fins contradictòries del segon article dels titolats "La nostra música" firmats pel Sr. Urgellès, crec de nou deure fer les següents afirmacions en les quals es fonamenta el meu criteri glossat en el meu article publicat a LA VEU del dia 1.5 de Mars:

La bellesa consisteix en la resplendor de una síntesi harmoniosa. Obra gran i obra xica no significa res si hi manca perfecció o integritat i la esplendor de l'ordre.

No es mideix el valor de les coses belles per la seva grandaria: és infinitament més bell un simple Choral de Bach de ~~set~~ compassos ^{poes} que una simfonia ~~ad~~huc de un compositor savi en la forma, però de inspiració no sostinguda.

Sense espontaneïtat en l'acte creador de l'artista no sorgeix bellesa. El ver cant popular és un model d'obra bella per ésser creat en la espontaneïtat més pura. És per aquesta raó que esdevé l'espill més subtil de l'ànima d'un poble.

De la transfusió d'una cançó en l'ànima d'un artista ne pot sorgir una recreació radiant de nova bellesa. Una simple armonització ~~pot~~ pot resultar una genial i subtil interpretació individual, esplendent de nova modalitat. Exemple: la cançó de Sant Ramon, d'En Morera. Una glossa que matitzi la cançó transformant-la en diverses formes accidentals, pot atenyir la més alta eficàcia d'obra bella. Exemple: El Noi de la Mare, d'En Nicolau.

i original.
El nostre repertori modern de cançons populars armonitzades o glossades, té una valor intrínseca d'obra bella i original. Està aquest gènere, encare, en punt algit de producció estètica ~~no~~ i, per lo tan, és un disbarat el recomenar-ne l'alandó menyspreant-lo, quant la nostra tradició artistico-musical és quasi nul·la i quant la nostra catalanitat està ~~en~~ ^{divida} ~~en~~ de pleua i definitiva renaixença.

L'emprar la cançó nostra com germeu d'obra artística, no ha influït poc ni molt en destorbar la creixença d'obres importants en desenvolupament i ample factura; molt al contrari, car ço que tenim de verament gran i bell ho devem quasi tot a la sava virginal de la cançó nostra.

És falsa l'afirmació de l'articulista de que jo vull limitar la producció dels nostres joves compositors a l'art minúscul de dimensions. Mai ~~mai~~ he pensat tal cosa, ni ho he dit, ni demostrat de cap manera. En el meu article deia ben clarament que qui tingui prou força, voli, ales esteses a través camps i prades, per sobre els nuvols. En ma actuació artística, si he donat proves d'estimar la cançó ingènua, prou m'he afanyat, i amb fatiga, en fer conèixer obres models en grandesa i sublimitat. No cal el menyspreu de lo humil per a admirar lo verament grandios.

Lluís MILLET